

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

MAANDOVERZICHT

No. **3** - 195**3**

B I N N E N L A N D S E V E I L I G H E I D S D I E N S T

Maandoverzicht no. 3 - 1953

V E R T R O U W E L I J K

I N H O U D

I	Communisme Internationaal	blz.	1
II	Activiteit van de C.P.N. en haar Hulporganisaties	"	5
III	Vakbeweging	"	11
IV	Andere Stromingen	"	16
V	Indonesië	"	17
VI	Stakingen	"	19

HOOFDSTUK I - COMMUNISME INTERNATIONAALSowjet-Unie

De vrijlating der "artsen van het Kremlin" op 3 April jl. zou kunnen worden gezien als voorlopige afsluiting van een reeks interessante gebeurtenissen, waarmede de wereld na Stalins dood werd geconfronteerd.

In grote trekken behoeft het beeld van de commando-wisseling, zoals gegeven in het voorgaande maandoverzicht, niet te worden gecorrigeerd.

Het ware naïef, zo schreven wij, te geloven in een bestuurswisseling zonder voorafgaande en zich voortzettende strijd binnen de muren van het Kremlin.

De liquidatie van het "dokterscomplot", waaraan een zuivering van het M.G.B.-apparaat, met o.a. de arrestatie van Rioemin en zijn afzetting als vice-minister van Staatsveiligheid, gepaard ging, heeft het bestaan van tegenstellingen-op-hoog-plan opnieuw geïllustreerd.

Ten overvloede toonde een zuivering in Stalins geboorteland Georgië aan, hoe onzeker de carrière van de communistische stedehouders blijft onder een systeem, dat zijn dienaren te allen tijde kan maken of breken.

Luttele weken na de dood van de "eerste man" werden ook daar partijfunctionarissen, annex regeringspersonen gedwongen de weg van Rioemin in te slaan en hun werkvertrek te verwisselen voor de cel. De zuivering van de zuiveraars vond in Georgië met ingrijpende gevolgen plaats. Hun slachtoffers werden, evenals kort tevoren de medici, gerehabiliteerd. Twee van hen zagen zich zelfs geroepen de gevangenisplunje om te ruilen voor het erekleed van het ministersambt.

Niet minder grillig verging het Ignatjew, eerst op 6 Maart jl. benoemd om een van de vijf leidersposten in het ingekrompen C.P.S.U.-secretariaat te bezetten. De nasleep van de doktersaffaire bracht hem op 4 April d.o.v. zijn ontslag als partijsecretaris, omdat hij zich, naar het heette, voordien als Minister van Staatsveiligheid had laten leiden door "politieke blindheid en lichtgelovigheid".

De artsenkwestie, die aanleiding werd tot de val van Ignatjew, was een der facetten van het anti-Zionisme. De daarop door Moskou gefundeerde campagne schijnt voorspands geluwd.

Zowel vóór als na Stalins dood werd in de Russische partijpers gewaarschuwd voor ontaarding van het anti-Zionisme in anti-semitisme.

Toen begin Januari 1953 negen met name genoemde artsen als verdacht van moord en poging tot moord op Sowjetleiders werden gearresteerd, was de hetze tegen Zionisten en cosmopolieten in volle gang. Destijds heeft Moskou op de aanwezigheid van enige joden onder de beschuldigten speciaal de aandacht gevestigd en ook hen -- onder verwijzing naar de Joint -- agenten van de Amerikaanse inlichtingendienst genoemd.

VERTROUWELIJK

Op 3 April j.l. werd echter officieel in "de Prawda" aller onschuld vastgesteld. Het oorspronkelijk bekend gemaakte aantal aangehouden en bleek, volgens bedoelde publicatie, tot vijftien man te zijn gestegen. Zij werden, ieder met name aangeduid, onschuldig genoemd, onder gelijktijdige bekendmaking dat dertien van hen inmiddels waren vrijgelaten. Het lot van twee hunner is onbekend.

Collectieve leiding

Het aftakelen van de bevoegdheden leidt tot spanningen. De "Prawda" van 15-4-53 heeft terzake gepleit vóór het beginsel van de "collectieve leiding" en tegen het persoonlijk leiderschap. Wanneer deze visie in praktijk wordt gebracht, is er geen plaats voor een troonopvolger van Stalin. Het is niet uitgesloten, dat een driemanschap (Malenkow-Beria-Molotow?) of een wat grotere collectiviteit (Presidium der C.P.S.U., Partij-secretariaat, Ministeraad?) de leidende kracht van de Sowjet-Unie is.

Andere vredesgeluiden

In overzicht nr 2-1953 werd aan het breder ontwikkelde vredesoffensief van Moskou enige aandacht besteed, o.a. naar aanleiding van Malenkows rede, op 15 Maart jl. in de Opperste Sowjet der U.S.S.R. uitgesproken.

Inmiddels heeft de president der Verenigde Staten op zijn beurt zijn inzicht ontvouwd t.a.v. de politiek van Washington en de voorwaarden, waaraan, volgens Eisenhower, Moskou zou moeten voldoen teneinde tot een redelijke overeenkomst te geraken.

De "Prawda" van 25-4-53 publiceerde de rede van Eisenhower tegelijk met haar antwoord, welk commentaar werd opgenomen in "De Waarheid" van 27-4-53.

De "Prawda" ziet als kernpunten van eventueel overleg:

- het Duitse vraagstuk, waarbij geen oplossing kan worden gevonden zonder rekening te houden met het Verdrag van Potsdam van 1945, de belangen van Duitslands naburen en het Duitse volk zelf;
 - de Koreaanse oorlog en het herstel van de nationale eenheid van Korea;
 - het Oostenrijkse vredesverdrag, te sluiten met inachtneming van de democratische rechten van het Oostenrijkse volk;
 - Oost-Europa, waar de Sowjet-Unie zich niet geroepen voelde tegen de wil der strijdende volkeren reactionaire regimes te herstellen;
 - China, waarover president Eisenhower gezwegen heeft.
- Het "Prawda"-artikel stelde voorop, dat de Sowjet-Unie zich nimmer door een zgn. harde politiek laat intimideren. De hier gevolgde Russische tactiek is anders dan in 1951, toen een rede van Herbert Morrison, destijds Brits

minister van buitenlandse zaken, eveneens in extenso in de "Prawda" werd afgedrukt, echter met een grimmig commentaar.

Hoewel de deur voor onderhandeling thans niet toegeslagen wordt, kan van een tot compromis geneigde instelling bezwaarlijk worden gesproken, al is de formulering voorzichtiger.

Mei-leuzen

Radio Moskou maakte de slagzinnen voor het 1 Meifeest 1953 op 21 April j.l. bekend. Dit jaar werd niet gerept van Amerikaans imperialisme of imperialistische agressie. Ook aan het bewind in Joego-Slavië werd nu geen aandacht geschonken.

De meer gematigde toon der meeste leuzen betekent geen wezenlijke verandering van de geestelijke structuur van het communisme.

De openingsleuze bevatte juist dit jaar, in tegenstelling met het voorgaande, een opwekking de banier van het proletarisch-internationalisme hoger op te heffen.

Deze uitdrukking heeft een dubbele betekenis:

enerzijds het nauwer aanhalen van de banden tussen de CPSU en de buitenlandse communistische partijen, anderzijds het laten voorgaan van de belangen der Sowjet-Unie boven die van de landen, waartoe de leden der buitenlandse c.p.-en behoren.

Het onderhavige begrip geeft uitdrukking aan de ideologische rechtzinnigheid der nieuwe machthebbers, ondanks de matiging, die zij bij het opstellen van de Mei-leuzen van 1953 in acht hebben genomen.

De slotleuze (no. 47) luidt thans: "Onder het vaandel van Lenin en Stalin, onder de leiding van de Communistische Partij voorwaarts naar de overwinning van het communisme".

In geen der C.P.S.U.-slogans wordt gesproken over Malenkow, noch over enig ander lid van regering of partij. In een der leuzen van de Oost-Duitse S.E.D. komt zijn naam wel voor. "Neues Deutschland" 19-4-53 drukte zeventig Mei-leuzen van het Centraal Comité der S.E.D. af, waarin o.a. front wordt gemaakt tegen "oorlogsbrandstichters", "Amerikaanse interventieisten" etc.

In tegenstelling tot de Russische leuzen vertonen de slagzinnen van de Chinese communistische partij hetzelfde strijd-lustige beeld als vorig jaar Mei. Hier wordt wel gewaagd van "bacteriologische oorlogvoering", die door "Amerikaanse imperialisten" op touw is gezet. Een andere slagzin noemt de "grote vriendschap tussen de Chinese en de Russische volken" de "krachtigste waarborg tegen de dreiging van een nieuwe oorlog en voor de verdediging van de vrede in het Verre Oosten en de rest van de wereld".

Tegenstellingen

Het voorgaande behoeft enige toelichting. Kennelijk volhardt het Rode China in de oude, meer agressieve, koers. Tot op zekere hoogte kan dit ook in Oost-Duitsland het geval zijn, gelet op de jongste gedragingen van de S.E.D.. Moskou's schijnbare toegeeflijkheid van dit moment steekt daartegen wel opvallend af.

Een waakzaam Westen moet zich evenwel blijven bezinnen op de mogelijkheid, dat verschillende manoeuvres van het Wereldcommunisme, ondanks uiterlijk waarneembare tegenstellingen, een hechte innerlijke samenhang bezitten.

De naar het Westen "uitgestoken hand" van Moskou, het Chinees-Russische vredesvertoon in Korea, de toegespitste, door China aangewakkerde agressie in Laos en zovele andere uitingen van bereidheid of onwil van het communisme, moeten, tot het tegendeel is bewezen, worden gezien als evenzovele exponenten van een groots opgezet krijgsplan van Moskou en Peking samen.

Er zijn juist nu weinig redenen om de strategie en tactiek van het wereldcommunisme te onderkennen als gespleten en in zichzelf verdeeld.

Eerder lijkt het aanemelijk te stellen, dat de twee grote communistische partners in gemeenschappelijk overleg hebben besloten tot welomschreven taakverdeling en tot het afbakenen van hun machtsgebieden en invloedssferen, waarbinnen een redelijke vrijheid van handelen voor elk hunner tevoren kan zijn overeengekomen.

Bij het aanvaarden van dat beeld krijgen de hiervoren gereleveerde gebeurtenissen diepere betekenis voor de verdere ontwikkeling van de wereldpolitiek.

De achterdocht van het Westen jegens de communistische bedoelingen heeft Moskou zelf vergroot door de recente publicatie van zijn strategisch inzicht in een van de meest gezaghebbende Russische periodieken.

Het Aprilnummer van "Kommunist", de nieuwe naam van het theoretisch orgaan der CPSU, dat tot October 1952 "Bolchewik" heette, wijdde nl. een artikel aan een 30 jaar geleden gedane publicatie van Stalin over "Strategie en tactiek van het Leninisme". De tactische acties en hun resultaten, aldus waarschuwt "Kommunist", mogen niet op zichzelf, of van het standpunt van het onmiddellijk effect worden gezien, maar van het standpunt van de taak en mogelijkheden der strategie. Verwezen wordt naar Lenin's uitspraak, "dat het onverstandig is in de zware, langdurige en gecompliceerde strijd tegen de "bourgeoisie reeds bij voorbaat van laveren, van het uiten der tegenstellingen tussen de vijanden en van com-promissen af te zien".

Ook Stalin wordt geciteerd, waar hij verklaart, "dat er momenten zijn, waarop men moet afzien van tactische voordelen en men bewust tactische nadelen en verliezen moet

"aanvaarden om zich van toekomstige strategische voordelen "te verzekeren". (Onderstreping dzz.)

"Kommunist" spreekt verder over de nog steeds niet vernietigde kapitalistische omsingeling van de Sowjet-Unie en wijst op de plicht "om de verdedigingsbereidheid te "versterken. De Sowjet-Unie versterkt haar strijdkrachten "en defensie-organen met alle middelen".

Samenvattend wordt de les getrokken "dat de partij zich "moet laten leiden door een onverzoenlijke revolutionaire "geest, die niet met revolutionair avonturisme verwisseld "moet worden, door een maximale elasticiteit en manoeuvreer- "baarheid, die niet met opportunistische beginselloosheid "moet worden verward".

De slotzin luidt: "In de huidige periode van zeer harde "politieke strijd hebben de problemen van strategie en "tactiek een zeer bijzondere betekenis gekregen".

Als het Westen voortgaat te waarschuwen tegen al te hooggestemde verwachtingen kan het zich op geen betere en gezaghebbende uitspraak beroepen dan die van "Kommunist" April 1953.

In tactisch opzicht zijn reeds verschillende concessies gedaan, zoals het uitwisselen van krijgsgevangenen op Korea, het terugzenden van geïnterneerde buitenlanders aldaar, het verlenen van visa aan journalisten voor bezoek aan de USSR etc.

Het is geenszins uitgesloten, dat de communistenleiders in dit voetspoor zullen voortgaan.

De strategie van het wereldcommunist blijft nochtans onveranderd. "Kommunist" doceert terzake: "De Partij moet zich door een onverzoenlijke revolutionaire "geest laten leiden".

HOOFDSTUK II - ACTIVITEIT VAN DE C.P.N. EN HAAR HULP- ORGANISATIES

Algemeen.

Al wil niet gezegd zijn, dat de communistische pers in Nederland een geheel andere toon is gaan aanslaan, toch is een zekere matiging merkbaar voor wat betreft de adjectieven, waarvan zij zich tot voor kort t.a.v. Amerika bediende. Uiteraard kwam deze verandering "geruisloos", ook al omdat de C.P.N.-leiding een koerswijziging van Moskou ontkent. Volgens haar wordt de enig juiste, Stalinistische vredeskoers door Malenkow consequent voortgezet.

Het commentaar van het Partijbestuur (vide De Waarheid) op de min of meer sensationele ontwikkeling van de Russische artsen-kwestie beperkte zich vrijwel tot de opmerking, dat in principe tot een optreden als tegen hen,

die het artsen-proces in scène hebben gezet, reeds was besloten op het XIX-de congres van de C.P.S.U. (October 1952). Bij die gelegenheid kondigde Malenkow maatregelen aan tegen "leiders, die zich niet nauwgezet houden aan de besluiten van de partij en regering en onwettige handelingen en willekeur toelaten". Gerustgesteld, dat "de strijd tegen de overblijfselen van de burgerlijke geest, moraal en gewoonten in "de Sowjet-Unie" dus kennelijk in goede handen is, achten Paul de Groot c.s. het dan ook niet "de taak" van de Nederlandse communisten nog "critiek te oefenen op zulke overblijfselen, die bijzaken betreffen".

Oud zeer.

"Bijzaak" werd hiermee tevens één van de overwegingen van het Partijbestuur tot het royeren van de arts Polak (zie vorig maandoverzicht), t.w. zijn in het openbaar geuite twijfel aan de juistheid van het communistische oordeel over de "moordenaars in witte jassen".

Nog een ander royement trok de aandacht, namelijk dat van de voormalige journalist van de "Waarheid", Bart Riezouw. Het kwam enige weken na het uitstoten van dokter Polak. Hem trof het verwijt, tezamen met Polak te hebben deelgenomen aan "een bespreking ten huize van (professor) J. Romein, waar onder leiding van L.v.d.Land en Van 't Reve gepoogd werd een vijandige verklaring tegen de Sowjet-Unie en de Volksdemocratische landen te doen aannemen". Voorts onderhield hij "betrekkingen met een der leidende figuren uit de zgn. Juli-oppositie, Daniel Goulooze".

De Juli-oppositie werd, zoals bekend, in 1945 gevormd door een aantal vooraanstaande communisten, die niet onder stoelen of banken staken, dat zij de omzetting van de Partij in de vereniging "Vrienden van De Waarheid" een ernstige fout van de leiding achtten.

Vooraf het openlijk in gebreke stellen van de Groot en zijn naaste medewerkers, is in strijd met het eerste gebod van de Partij: handhaving van de eenheid. Al worden opposenten door de geschiedenis in het gelijk gesteld, toch wordt dit in de communistische wereld nimmer vergeven, hoogstens geseponneerd.

E.D.G.

De agitatie der Partij bleef in hoofdzaak gericht tegen de Europese Defensie Gemeenschap, met steeds meer nadruk op de bewering, dat ratificatie van dit verdrag landverraad betekent.

Opvallend was in dit verband een betoog van partijbestuurder Marcus Bakker in De Waarheid van 11-4-53. Hij onderkende "krachten", die zelfs het Koningshuis trachten te betrekken in deze landverraderlijke politiek. Als bewijs

VERTROUWELIJK

hiervoor voerde hij aan "de wijze waarop Prins Bernhard reeds enkele malen gemeend heeft de oorlogspolitiek van Eisenhower te moeten onderstrepen, daarbij de indruk wekkende, dat hij namens het Nederlandse volk sprak".

Het bewuste artikel, geschreven n.a.v. "de plannen om de bevrijdingsdag ten grave te dragen en te vervangen door een algemeen feest op Koninginnedag", besluit met een verwijzing naar het Belgische Koningshuis, dat tot "een middelpunt van politieke strijd is geworden, doordat een regerend vorst op een beslissend moment de zijde van de vijanden van het volk heeft gekozen".

Te dezer plaatse moge worden volstaan met de signalering van laatstbedoelde schrijverij.

Volkshulp.

Vijftig kinderen uit door de watersnood getroffen gezinnen brachten de Paasvacantie door in Frankrijk. Zij waren, door bemiddeling van het Landelijk Volkshulpcomité, gasten van de Franse communistische vakbeweging (C.G.T.).

Aangenomen mag worden, dat diverse ouders niet tijdig hebben voorzien, welke politieke belangen hier door de initiatiefnemers angstvallig op de achtergrond werden gehouden. Aarzelenden konden overigens hun licht opsteken bij dominee van Dalen, Ned. Hervormd predikant te Colijnsplaat.

Ook voor de Pinkstervacantie staan buitenlandse trips op het Volkshulp-programma.

Nagedachtenis Stalin.

Er bestaat vooralsnog weinig aanleiding bijzondere aandacht te schenken aan berichten, die voorspellen, dat de huidige leiders van de Sowjet-Unie Stalin's naam en daden aan de vergetelheid willen prijsgeven. Uit de C.P.N.-pers en uit de Kominformkrant is althans voor zodanige beweringen geen bewijs te putten. Alle "nieuwe vredesinitiatieven" van Russische zijde, aldus de Waarheid van 18-4-53, zijn een consequente toepassing van de door Stalin ontwikkelde communistische politiek. "De mogelijkheid tot deze nieuwe initiatieven was reeds lang voorzien op grond van Stalin's diepe "inzicht in de ontwikkeling van de kapitalistische landen".

De eerste Mei.

De belangstelling gaat dit jaar wel in het bijzonder uit naar de 1 Mei-leuzen van de C.P.N. met betrekking tot de internationale situatie. Onder verwijzing naar het terzake gestelde in hoofdstuk I van dit overzicht moge hier de rustige toon van bedoelde "troonrede" worden vastgesteld. De bacteriënoorlog en Amerika of de Amerikanen komen er niet meer rechtstreeks in voor. Het "Geen Duitse Nazi-Wehrmacht" van

1952 is vervangen door de algemene opmerking, dat E.D.G. oorlog betekent. De "vurige solidariteit met de (strijdende) volken van Korea en China" veranderde in de wens naar "vrede in Korea". De C.P.N. begeert in 1953 "vrede met alle volkeren".

De leuzen van meer algemeen of typisch Nederlands karakter behoeven geen commentaar. Gezien in het licht van de C.P.N.-propaganda kunnen zij als normaal beschouwd worden.

NEVEN- EN MANTELORGANISATIES

Algemeen

Het "grote" werk, dat de activiteit der mantelorganisaties gedurende de wintermaanden kenmerkte, is in de afgelopen verslagperiode vrijwel tot een einde gekomen. Zonder nochtans tot werkeloosheid of passiviteit te vervallen hebben de leidende organen getracht vooral eigen leden tot beter inzicht in de taken der organisaties te brengen. Het is ook voor hen duidelijk, dat zelfs in de winterperiode de communistische acties buiten de beperkte kring van leden en meelopers weinig indruk hebben gemaakt. Ook de vele malen besproken en aangeprezen internationale conferentie ter verdediging van de rechten van de jeugd, die voorlopig de rij van internationale beraadslagingen sluit, is in Nederland vrijwel ongemerkt voorbij gegaan (zie hierna).

Inmiddels worden, voorlopig op kleinere schaal, de pogingen voortgezet om de publieke opinie ten gunste van de Sowjet-Unie te beïnvloeden en het Atlantisch moreel te ondermijnen. De EDG fungeert hierbij onveranderlijk als voornaamste argument. Hoogtepunten zijn daarin momenteel de voorgenomen landelijke manifestatie tegen afschaffing van de 5e Mei als nationale feestdag, alsmede de kwestie-Lages, welke een nieuw stadium bereikte doordat Minister Donker weigerde de door de communisten verlangde wettelijke garantie tegen eventuele strafvermindering van veroordeelde oorlogsmisdadigers te bevorderen.

De OPSJ droeg haar steentje bij in de algemene propaganda. Zij diende een protest in bij de Minister-President en de Minister van O.K. & W. betreffende het organiseren van excursies voor scholieren naar kazernes.

Vredesbeweging.

Het overlijden van Stalin en de daarop gevolgde veranderingen in het bestuursapparaat van de Sowjet-Unie hebben tot dusver geen merkbare wijzigingen gebracht in de propagandistische activiteit van de vredesbeweging in Nederland. Dit is niet verwonderlijk, gezien het feit, dat zelfs het dirigerende internationale orgaan, de Wereldvredeeraad, in twijfel schijnt te verkeren over de in verband met de veranderde houding van het Kremlin te volgen koers. Het her-

VERTROUWELIJK

nieuwde uitstel van de voltallige zitting van de Wereldvredesraad, thans tot mede Mei a.s. is hiervoor een duidelijke aanwijzing. Immers, de aanvankelijk voor eind Maart beraamde zitting had volgens mededeling van het Bureau van de Raad ten doel de problemen te bespreken, die tijdens het in December 1952 te Wenen gehouden "Congres der Volkeren voor de Vrede" zouden zijn gerezen. Men kan bezwaarlijk aannemen, dat de "promotors van de wereldvrede" zonder noodzaak treuzelen met het opmaken van de politieke balans van de belangrijkste communistische manifestatie van 1952.

Niettemin ontplooit de Nederlandse Vredesraad vrij veel activiteit. Een reeks van ruim 30 openbare vergaderingen, waarop leden van de Nederlandse delegatie verslag uitbrachten van hun bevindingen op het Weense vredescongres, werd op 20 Maart j.l. beëindigd. Sindsdien is de aandacht geheel geconcentreerd op de EDG. Door het beleggen van openluchtvergaderingen in de grote steden en industriecentra zal worden getracht te dien aanzien de openbare mening te beïnvloeden. Als spreker zal optreden de bekende Ds W.S.H. van Dalen uit Colijnsplaat. Deze predikant werd in Maart j.l. zonder ophef en buiten voorkennis van de overige bestuursleden benoemd tot voorzitter van de Nederlandse Vredesraad.

Het lijkt geen twijfel, dat de vredesbeweging zich voor een moeilijke taak geplaatst ziet. De gemiddelde Nederlander zal bezwaarlijk kunnen geloven aan een militaire bezetting van ons land door rancuneuze West-Duitse militaire machten in het kader van de EDG. De Vredesraad koos van twee kwaden het minste en lanceerde de "vaderlandslievende" propaganda, volgens welke het EDG-verdrag anti-constitutionele clausules bevat. Zo wijdde het communistische kaderorgaan "Politiek en Cultuur" van Maart j.l. 10 pagina's aan een vergelijking van artikelen van het EDG-verdrag met corresponderende artikelen van de Nederlandse constitutie (zie vorig M.O.).

Op 19 April j.l. vond te Amsterdam een conferentie plaats tegen het herlevende Duitse militarisme, georganiseerd door de Nederlandse Vredesraad in samenwerking met het Amsterdamse vredescomité. Teneinde een zo breed mogelijke deelname te verzekeren hadden de initiatiefnemers bekend gemaakt, dat de agenda zou worden opgesteld door een presidium, waarin een aantal vooraanstaande Nederlanders en vertegenwoordigers van diverse organisaties zitting zouden nemen (Eenzelfde gedragslijn werd destijds gevolgd bij de voorbereidingen voor het Weense vredescongres) De samenstelling van dit presidium, gepubliceerd in "De Waarheid" van 14-4-1953, garandeerde bij voorbaat, dat de besprekingen het door de communisten gewenste verloop zouden hebben. Ter conferentie bleek, dat men dankbaar gebruik maakte van de propagandamogelijkheden in het regeringsvoorstel om op de 5e Mei voortaan geen vrij te geven. De communisten stellen het voor alsof hierdoor de betekenis der bevrijding van het fascisme welbewust wordt verkleind. De conferentie riep dan ook allereerst op, die dag des

middags niet te werken en deel te nemen aan een "nationaal bevrijdingsdéfilé", te Amsterdam (Waarheid 20-4-53). Pas een dag later werd de resolutie der conferentie betreffende de herleving van het Duitse militarisme in het communistische dagblad opgenomen.

Het hoogtepunt van de activiteit zal worden gevormd door een landelijke week van actie tegen genoemd militarisme, vermoedelijk eerst wanneer de eindstemming door de Tweede Kamer over het EDG-verdrag ophanden is.

De Rechten van de Jeugd.

Ruim 500 gedelegeerden uit verschillende landen woonden de Internationale Conferentie bij van de beweging ter verdediging van de rechten van de jeugd. (Wenen 22-27 Maart 1953). Van Nederlandse zijde zou een delegatie van 12 personen hieraan deelnemen, onder leiding van Bartholomeus Schmidt, de secretaris van het Nederlandse werkcomité dezer beweging. Voor zover bekend, zijn in feite echter maar 4 Nederlanders naar Wenen vertrokken. Het nationale comité had op 15 Februari j.l. een schrijven aan de plaatselijke comité's gericht, waarin opgave van aspirant-deelnemers werd gevraagd; 14 dagen later was de Nederlandse delegatie reeds definitief samen gesteld. Kennelijk had het nationale comité reeds tevoren daarover beslist.

Te Wenen werd herhaaldelijk betoogd, dat de ongewenste toestanden op het gebied van ontspanning, opvoeding, hygiëne en arbeid (werkloosheid, lage lonen etc.) onmiddellijke gevolgen waren van de oorlogsvoorbereidingen in de kapitalistische landen.

De Nederlandse afgevaardigde Schmidt stelde in zijn rapport over de positie van de Nederlandse jeugd dan ook twee voorwaarden, welke de eerbiediging der meergenoemde jeugdrechten zouden kunnen garanderen, t.w.: Vrede en Nationale onafhankelijkheid. Spreker sloot zich derhalve aan bij de opvattingen van het Weense Vredescongres en de W.F.D.Y..

De conferentie werd besloten met een oproep tot de jeugd om zich in de strijd tegen de oorlog en vóór de verdediging van haar rechten nauwer aaneen te sluiten.

Het A.N.J.V. heeft in aansluiting daarop in zijn kaderblad aangekondigd, te zullen overgaan tot een nauwkeurige registratie van leden, die in bedrijven werkzaam zijn, teneinde een basis te vormen voor de verdere ontwikkeling van de beweging ter verdediging van de rechten van de jeugd.

Organisatienieuws.

De vereniging "Verenigd Verzet 1940-1945" heeft haar 2e congres, dat op 11 en 12 April te Amsterdam zou plaats vinden, uitgesteld tot 26 en 27 September 1953. Zowel

VERTROUWELIJK

financiële moeilijkheden alsmede de overweging, dat de voorbereidingen voor de in Mei te houden gemeenteraadsverkiezingen organisatorisch van meer belang zijn, hebben waarschijnlijk tot dit uitstel geleid.

De Vereniging "Nederland-USSR" schreef in aansluiting op de wintercampagne een nieuwe leden- en abonneerfactie uit, welke zal lopen van April t/m Augustus 1953. Men is voornemens speciale bulletins te verspreiden voor medici, musici, sportverenigingen e.d., die gewijd zullen zijn aan nieuws uit de Sowjet-Unie b.v. op het gebied van wetenschap, kunst en techniek.

HOOFDSTUK III - VAKBEWEGING

Sociale zekerheid.

De Internationale Conferentie voor de verdediging, de verbetering en de uitbreiding van de sociale zekerheid, georganiseerd door het Wereldvakverbond, werd van 2-6 Maart 1953 te Wenen gehouden. Reeds op 1 Juli 1951 was ter zitting van het Executief Bureau van het W.V.V. een desbetreffend plan geopperd. In November daaropvolgend werd besloten tot de uitwerking ervan. Louis Saillant, de secretaris-generaal van het W.V.V., richtte spoedig daarna in "World Trade Union Movement" tot alle organisaties of alleenstaande personen van alle politieke gezindten een oproep tot medewerking. In een later artikel schreef hij, dat de regeringen van de kapitalistische landen tengevolge van hun bewapeningspolitiek niet in staat zijn de eisen terzake van de werkers over de gehele wereld in te willigen. De groot-kapitalisten, aldus het betoog, worden door de machthebbers van die landen steeds meer gesteund in hun onophoudelijke jacht naar grotere winsten. Hiertegen diende een eenheidsfront op brede basis tot stand te komen.

De propaganda voor deze conferentie moest in opdracht van het W.V.V. in de bedrijven beginnen. Voorts werd aangeraden naast een groot aantal plaatselijke comité's, landelijke comité's te vormen, die naar in de betrokken landen door middel van propaganda-bijeenkomsten moesten voorbereiden.

De conferentie.

Volgens het W.V.V.-orgaan van 1 April j.l. namen 266 vertegenwoordigers van 59 landen deel. Het blad publiceert een uitvoerige OPROEP van de conferentie. Deze richt zich in de eerste plaats tot personen (arbeiders, vrouwen, moeders, wetenschappelijke werkers, enz.); vervolgens tot allerlei organisaties, waaronder zelfs religieuze organen. Vanzelf-

VERTROUWELIJK

sprekend wordt de vakbeweging daarbij het eerst genoemd. Tegen het einde worden de arbeiders opgewekt zich in de bedrijven en in hun woonplaatsen te verenigen en comité's te vormen voor verdediging, verbetering en uitbreiding van de sociale zekerheid.

Aan het adres van de vakorganisaties wordt het volgende gezegd:

"De sociale zekerheid is één van Uw voornaamste doeleinden. Zij maakt het mogelijk eenheid tot stand te brengen tussen de werkers van alle richtingen. Gij zijt de voornaamste kracht om deze wil tot eenheid te mobiliseren en het is Uw plicht de eenheid van actie te organiseren om de overwinning te behalen."

Tenslotte wordt in de oproep gesteld, dat de vrede de beste garantie, oorlog daarentegen de grootste bedreiging is van de werkelijke sociale zekerheid.

Voorts vermeldt het W.V.V.-blad een PROGRAM VAN EISEN, waarvoor gestreden dient te worden. Vervolgens wordt nog een aan de Verenigde Naties toegezonden memorandum afgedrukt, waarin vooral aandacht wordt gevraagd voor de koloniale en half-koloniale landen, die in behoeftige omstandigheden verkeren. Voorgesteld wordt de kwestie van de sociale zekerheid op de agenda van de Verenigde Naties te plaatsen.

Weenslag in Nederland.

De Eenheids Vak Centrale volgde de parolen van het Wereldvakverbond in deze zeer slecht. Van enige conferentievoorbereiding in Nederland is niets gebleken. Pogingen tot vorming van propaganda-comité's, zoals het W.V.V. aangaf, bleven uit. Ook na de conferentie heeft de activiteit van de E.V.C. zich beperkt tot enige artikelen in het orgaan "Werkend Nederland". Van de totstandkoming van bedrijfs- en plaatselijke comité's voor sociale zekerheid werd nog niets waargenomen. Het ontwikkelen van brede acties voor deze "sociale zekerheid" is zeker in Nederland voor politiek-extremisten geen dankbaar agitatieobject. Het ontbreken van enigerlei organiserende activiteit terzake zou als een tekortkoming van de E.V.C. kunnen worden aangemerkt, ware het niet, dat deze vakcentrale de werklozen heeft georganiseerd in de desbetreffende comité's. De E.V.C.-afgevaardigden in Wenen hebben zich er op laten voorstaan, dat hun organisatie de oprichting van werklozencomité's heeft gesteund.

Aan de Weense conferentie hebben drie Nederlanders deelgenomen, met name:

Jan Baptist Josephus van Nes, geb. 12-5-1899 te Amsterdam, wonende te Amsterdam, bezoldigd hoofdbestuurder A.B.W.B.-E.V.C.;

Catharina Johanna Engels-van der Gaag, geb. 5-6-1915 te Amsterdam, wonende te Groningen, hoofdbestuurster N.V.B.;

VERTROUWELIJK

Gertrud van Reemst-de Vries, geb. te Frankfurt 22-11-1914, wonende te Amsterdam, vooraanstaand lid Verenigd Verzet 1940-1945.

Van Nes hield over de Nederlandse verhoudingen een rede van tendentius en verdraaid karakter. Door de medewerking van de E.V.C. verkregen de werkers, volgens hem, meer voordelen dan bij de Nederlandse wetten was bepaald. Hij noemde de verstreking van melk aan de arbeiders in de bedrijven, waar met gifstoffen wordt gewerkt, de uitbetaling van de 3 wachtdagen bij ziekte en de uitbetaling van 100% loon bij ziekte in plaats van de 80%, zoals dat bij de ziektewet verplicht was gesteld. Een nieuwe organisatie van werklozen in de Nederlandse landbouwstrekken had z.i. het effect gesorteerd, dat alle werklozen momenteel hun uitkering aangevuld zien (onder toepassing van de gemeentelijke B-regeling vide m.o. 11 en 12/1952.)

Interne organisatie A.B.W.B.-E.V.C..

Uit het organisatieverslag, dat ter gelegenheid van het 3e E.V.C.-congres werd gepubliceerd, werd opnieuw duidelijk, dat de bedrijfsorganisatorische opbouw van de E.V.C. als de enig juiste wordt gezien. Daarin passen de "bedrijfsverenigingen" (-afdelingen), bedrijfsbesturen en bedrijfskranten. Uit die opzet vloeit de mogelijkheid tot scholing door de E.V.C.-leiders mede voort.

Deze opbouw was echter voor de Algemene Bond van Werkers in de Bouwnijverheid (A.B.W.B.-E.V.C.) niet praktisch uitvoerbaar. Het merendeel dezer arbeiders zwerft van werk naar werk, waardoor een bundeling van betrokkenen per bedrijf bezwaarlijk wordt.

Het hoofdbestuur van de A.B.W.B.-E.V.C. heeft nochtans niet willen afzien van de aan deze bedrijfsorganisatorische opbouw verbonden voordelen. Voor deze sector van het bedrijfsleven werd overgegaan tot buurt- of rayonvorming ten behoeve van het innen der contributies.

In de grote afdelingen zijn groepen, variërend van 40 tot 100 man gevormd. Zij ressorteren onder een (A.B.W.B.-) wijkbestuur. Bedrijfsarbeiders, in groepen van 5 tot 10 personen, innen per wijk de contributie. Eens per week rekenen zij af met de sub-penningmeesters in bedoelde wijken, die op hun beurt verantwoording aan de afdelingspenningmeester moeten afleggen.

Vakgroepen.

Bij de oprichting van de A.B.W.B.-E.V.C. is bepaald, dat deze bond zou worden onderverdeeld in de volgende 15 vakgroepen:

1. betonwerkers, vlechters;
2. dakbedekkers;
3. grondwerkers, sjouwerlieden, hulparbeiders, slopers;
4. granitowerkers;
5. keiers, funderingswerkers;
6. loodgieters, fitters;
7. metselaars, wegers, steigermakers, opperlieden, tegelzeters;
8. schilders, glaszetters, behangers;
9. werkers in het steenhoudersbedrijf;
10. straatmakers, stampers, helpers, wegebouwwerkers;
11. stucadoors, steengaasspanners, stucadoors-opperlieden, rietters;
12. steenzetters, vervoerders van bouwmaterialen;
13. timmerlieden;
14. dragline-machinisten, bulldoze-drivers, walsmachinisten, locomotief- en bootmachinisten, werkplaats-personeel;
15. dijkwerkers.

Vakgroepsafdelingen en vakgroepsbesturen.

Bij de verdere uitbouw van deze bedrijfsbond worden vorenvermelde vakgroepen ingeschakeld. Het ligt in de bedoeling - beginnend bij de grote gemeenten - zgn. vakgroepsafdelingen op te richten. Daarin zullen alle A.B.W.B.-leden beroepsgewijs worden ondergebracht. Uit de leden van een vakgroepsafdeling zal het vakgroepsbestuur worden gekozen. Het bestuur van een vakgroepsafdeling heeft de bijzondere taak acties voor te bereiden binnen de vakgroep, zulks in overleg met het te handhaven A.B.W.B.-afdelingsbestuur. Zoveel mogelijk zal een afdelingsbestuurder aan ieder bestuur van een vakgroepsafdeling worden toegevoegd. Getracht zal worden hiervoor functionarissen te kiezen, die zelf deel uitmaken van de betrokken vakgroep. Aan het bestuur van een vakgroepsafdeling zal ook financieel een zekere zelfstandigheid worden toegekend. Het is n.l. de bedoeling, dat 5 % van de geïnde contributie ter beschikking van het vakgroepsbestuur komt. Het hoofdbestuur streeft er naar het nog bestaande systeem van contributie-inning via de rayons af te schaffen. Aangezien het uitgeven van "bedrijfskranten" in de A.B.W.B.-afdelingen onuitvoerbaar is, zullen de vakgroepsafdelingen in de toekomst over een eigen orgaan beschikken. De scholing zal via de vakgroepsafdelingen geschieden.

Voor- en nadelen.

In deze nieuwe organisatorische opzet schuilen voor de bedrijfsbond in zijn geheel enige gevaren. In bepaalde gevallen kan het groepsbelang van een vakgroepsafdeling prevaleren boven dat van andere soortgelijke afdelingen. De strijd voor het algemeen bondsbelang zal hierdoor in het

VERTROUWELIJK

gedrang kunnen komen. In A.B.W.B.-E.V.C.-kring werd reeds opgemerkt, dat de vorming van vakgroepsafdelingen tot "sectarisme, afsluiting en chauvinistische verdediging en verbetering van enkele groepen van arbeiders" kan voeren.

Er zijn echter ook enkele voordelen. Door de indeling per beroep zullen de arbeiders als een eenheid naar buiten kunnen optreden ter verdediging van meer specifieke belangen en eisen van de vakgroepen. Deze omstandigheid kan, volgens het A.B.W.B.-hoofdbestuur, nieuwe toenaderingspogingen tot de A.N.B.-N.V.V. bevorderen. Voorts hoopt men uit de vakgroepsafdelingen een aantal nieuwe bestuurders en kaderleden te kunnen requireren. Reeds geruime tijd doet zich bij de A.B.W.B.-E.V.C. een tekort aan actieve werkers voor.

Acties van de Chevofa-E.V.C.

Sinds kort onderhandelen de Uniebonden enerzijds en het bestuur van het Sociaal Federatief Verbond voor de Baksteenindustrie anderzijds over het sluiten van een nieuwe C.A.O.. De Chevofa heeft dit overleg aangegrepen voor het ontplooiën van eigen acties. Een commissie uit haar leden heeft zich met een manifest gericht tot de arbeiders in de baksteenindustrie (Chevofablad "De Voorlichter" 14-3-'53). Van de in het manifest voorgestelde verbeteringen zijn de voornaamste:

1. doorbetaling van loon bij doktersbezoek;
2. bij ziekte van één week of langer een aanvulling tot het volledige normale basisweekloon, welke suppletie zonder verhoging van de ziekte-premie dient te geschieden;
3. per termijn van iedere vijf jaar dienstverband één dag extra vacantie;
4. eens per jaar vergoeding van werkkleding;
5. rijwielvergoeding indien de werknemer 2½ km of meer van het bedrijf woont.

Uitdrukkelijk doet genoemde commissie een beroep op de leden van de Uniebonden. Zij dienen deze voorstellen in de bijeenkomsten van hun organisaties naar voren te brengen.

Vermoedelijk heeft de Chevofa het plan in de komende maanden met alle haar ten dienste staande middelen Uniebondsleden in haar acties te betrekken.

De Chevofa voert sedert enkele maanden een soortgelijke actie onder de strokarton-arbeiders. Een verbetering van de huidige C.A.O. wordt ook hier in het middelpunt geplaatst.

Ofschoon een in December 1952 onder strokarton-arbeiders te Winschoten verspreid pamflet gewag maakte van een "Chevofa-kartonraad", meldde "De Waarheid" (30-3-'53), dat deze raad eerst thans werd samengesteld op een conferentie d.d. 29 Maart j.l.. Het doel van deze "Kartonraad" zou zijn de handel met de volksdemocratische landen terzake te sti-

VERTROUWELIJK

muleren. Men hoopt de productie zodoende te kunnen opvoeren. De bedoelde raad is verder van zins een conferentie voor verschillend georganiseerde arbeiders te beleggen, waar de dagelijkse eisen zullen worden besproken. Een grote campagne tegen de huurverhoging zou er tevens aan de orde worden gesteld.

HOOFDSTUK IV - ANDERE STROMINGEN

"De Derde Weg"

Op deze vredesbeweging werd in het afgelopen jaar verscheidene malen de aandacht gevestigd wegens haar raakpunten, mogelijk ongewild, met politiek-extremistische praktijken (vide dzz overzichten no. 3, 6, 11 en 12 - 1952).

In het afgelopen jaar verscheen het periodiek van de onderhavige neutralistische groepering ongeregeld. Sedert Januari 1953 is daarin verandering ten goede gekomen. Het bedoelde maandblad "De Weg naar Vrede" heet met ingang van het April-nummer nu voortaan ook "de 3e weg".

De redactie acht de beweging inmiddels geconsolideerd en meent dat het ogenblik thans is gekomen om het orgaan een meer documentair karakter te geven, zoals steeds in de bedoeling heeft gelegen. (Opgemerkt dient te worden, dat het aantal adhaerenten van "De Derde Weg" is teruggelopen tot een vierde van het oorspronkelijk totaal. De oplage van het orgaan vertoont een aanzienlijke teruggang) Het accent zal voortaan worden gelegd op het geven van een zo duidelijk mogelijk beeld van de Derde Weg-krachten en -gedachten in de wereld. In overeenstemming hiermee bevat dit nummer een aantal artikelen en beschouwingen, ontleend aan de binnen- en buitenlandse pers. De redactie toont enige voorkeur voor persberichten en beschouwingen, waarin een critische, subs. misprijzende gezindheid jegens de Verenigde Staten tot uiting komt. Kennelijk voorzien de samenstellers sommige aan de dagbladen ontleende berichten van "eigen koppen". De anti-Amerikaanse stemming komt bijvoorbeeld tot uiting in een titel als: "U.N.O., Dulles tegen rechten van de mens".

In een rubriek: "Maanden van hoogspanning" worden opinies van Nederlandse en buitenlandse kranten geparaphraseerd, waarbij de lezer stuit op uitspraken over het "Russische vredes-offensief" zoals: "afgezien van het feit dat de Sovjet-Unie niet anders dan de vrede kan willen".

Zodanige meningen worden niet incidenteel verkondigd, maar vinden soms hun tegenwicht in citaten van anti-communistische strekking (April 1953, pg. 1, ds J.J. Buske's Jr over communisten en pacifisme, ontleend aan "Militia Christi"). Op de voorpagina van hetzelfde nummer luidt het in het anti-E.D.G.-adres van "De Centrale Werkgroep" van deze vredesbe-

VERTROUWELIJK

weging, gericht aan de leden der Staten-Generaal: "van de "tegenwoordige Amerikaanse regeringspolitiek, die veeleer "dilettantisch dan kwaadwillend is, en nog verschillende kan- "ten uit kan, moet toch worden gezegd, dat zij zowel in Europa "als in Azië de fascistische en reactionnaire oorlogs-avon- "turiërs nieuwe moed heeft gegeven".

Dit is een bekend geluid, maar uit deze hoek werd het nog niet eerder vernomen.

In het weekblad van de (communistische) Nederlandse Vredesraad ("Vrede" 24-4-53) werd het vorenvermelde adres van "De Derde Weg" aan de Staten-Generaal vrij uitvoerig overgenomen onder de kop: De Derde Weg tegen de E.D.G..

HOOFDSTUK V - INDONESIA.

Djakarta - Moskou - Amsterdam.

Een artikel in de "Prawda" van haar correspondent Orestow in Indonesië - uitvoerig in "De Waarheid" weergegeven - attaqueert "de Nederlandse imperialisten", die in Indonesië sleutelposities behouden heten te hebben. Ook in deze Moskouse beschouwing wordt, evenals tevoren herhaaldelijk in de C.P.N.-krant, beweerd, dat het oude koloniale regiem door de Ronde Tafel Conferentie in wezen volledig werd gehandhaafd. De correspondent weet zelfs "dat de Nederlandse imperialisten een "voortdurend ondermijningswerk tegen de Republiek ondernemen". De Nederlandse Militaire Missie speelt natuurlijk ook een ondergravende rol.

Voor zulke agitatie tegen Nederland heeft "De Waarheid" in haar kolommen altijd ruimte. Ook Nieuw-Guinea, dat naar de opvattingen der communisten aan Indonesië dient te worden teruggegeven, heeft de voortdurende en gereede aandacht van het dagblad der C.P.N..

"De Waarheid" opende onlangs een speciale rubriek onder de kop "Post uit Indonesië", mede dienstig voor stemmingmake-rij in vorenvermelde geest.

De P.I.-activiteit.

De Indonesische communisten in Nederland, enigermate onder de indruk van de aanhouding en uitwijzing van R. Sunito en Go Gien Tjwan, hebben hun activiteit hervat. Op blz. 18 van het vorige maandoverzicht is reeds vermeld, dat Slamet Sukotjo, student te Amsterdam, Sunito heeft opgevolgd als voorzitter van het hoofdbestuur der "Perhimpunan Indonesia" (P.I.). Sindsdien werd een volledig nieuw hoofdbestuur samengesteld, waarin de voorzitters der P.I.-afdelingen te Amsterdam en

VERTROUWELIJK

's-Gravenhage als commissarissen zijn opgenomen. Op goede gronden is te verwachten, dat men in den vervolge meer voorzichtigheid zal betrachten. Het verenigingsorgaan "Indonesia Merdeka", dat weer zal verschijnen, zal waarschijnlijk minder scherp worden geredigeerd. De reeds gedurende een reeks van jaren bestaande band tussen de P.I. en de C.P.N. zal zeker niet worden gelaakt en een basis van samenwerking zal gehandhaafd blijven, al zal daarvan voorlopig - ook weer om voorzichtigheidsredenen - in het openbaar niet zoveel als vroeger merkbaar zijn.

Evenals de "Perhimpunan Indonesia" zal ook de andere Amsterdamse communistische groep "Panitera Peladjar dan Pemuda Indonesia" de voorzichtigheid in acht nemen, o.a. bij de reeds begonnen werving van nieuwe leden. Op de eerste plaats zal men de juist aangekomenen in Nederland trachten "op te vangen". Deze activiteit zal zich ook buiten Amsterdam uitstrekken.

China-groep.

Intussen hebben communistische Indo-Chinese studenten, verenigd in de op blz. 19 van het vorige maandoverzicht genoemde kerngroep (ook wel China-groep genoemd), plannen om meer aanhang te winnen. Daarbij is kennelijk de gedachte naar boven gekomen in andere verenigingen te penetreren. Eén der leiders van de "kerngroep" is lid geworden van de landelijke vereniging van Indo-Chinese studerende, met name "Chung Hwa Hui". Men wil in deze voornamelijk op Indonesië georiënteerde vereniging een kern trachten te vormen en uiteindelijk zien te bereiken, dat de "Chung Hwa Hui" het roer omgooit, d.w.z. zich op China gaat oriënteren.

Studenten.

Een andere leider van de zgn. kerngroep heeft vrijwel de volledige controle over de Amsterdamse studentenvereniging "Chung San Hui" in handen. In deze vereniging bevindt zich reeds geruime tijd een communistisch blok. Bedoelde leider, een student, heeft zich verder tot taak gesteld het contact te verstevigen met organisaties van Chinese studenten in het buitenland. Met de communistische Chinese studentenorganisatie te Londen bestaat zo'n verbinding.

Als uitvloeisel van de bestaande buitenlandse contacten wordt van Frankrijk en Engeland uit belangstelling gewekt voor het deelnemen aan zomerkampen, respectievelijk in Amboise (Augustus 1953) en bij Londen in het kamp "Shakespeare's Country" (Juli a.s.). Ook hier zit de bedoeling voor om de Chinese studenten in West-Europa onderling meer te binden.

28-4-1953.

V Be- De onder de stakingsstreep vermelde getallen geven het aan-
o gin tal stakers aan.
l in De boven de stakingsstreep vermelde getallen geven het aan-
g vo- tal arbeiders aan, dat in normale toestand werkzaam is.
n rige . staking met vooraf bepaalde tijdsduur (korter dan 24 uren).
o mnd. - staking met vooraf bepaalde tijdsduur (24 uren of langer).
= staking met niet vooraf bepaalde tijdsduur.

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31									
1.	21/8 '52.	500	176																																						
2.	16/11 '53.	56	5																																						
3.	23/2 '53.	40																																							
4.		14	14																																						
5.											110	83																													
6.																																									
7.																																									

100
100 Enkele uren.

OVERZICHT DER STAKINGEN IN MAART 1953.

Bedrijf	Aanleiding	Innemgning Vakbonden	Resultaat	V o l g n o
Coöp. Melkprod. fabr. "De Omme-landen" te Groningen.	De directie hield zich niet aan de CAO.	De staking werd uitgeroepen door de ANAB-NVV. De BLZ-EVC trachtte zich tevergeefs i/h conflict te mengen.	Het conflict werd bij arbitrale uitspraak beslist	1.
Glazenwassers & Schoonmaakbedrijf H.G. THWIS te Amsterdam.	Ontslag van een van de personeelsleden.	Geen inmen- ging.	Geen resultaat.	2.
Straatmakers te Rotterdam.	Stakers eisten verbetering in de tarieven.	De ABWB-EVC en de bedr.-organisatie "Bouwvak" v/h OVB gaven leiding aan het conflict.	Geen resultaat.	3.
Aannemersbedrijf Berg & Bijlsma te 's-Gravenhage, werk uitvoerende te Weesp.	Arbeiders eisten uitbetaling van loon over het tijdperk, dat de vorige maand gestaakt was (zie M.O. 2-53).	Uniebonden bemiddelden.	Gelden werden uitbetaald.	4.
Scheepswerf Gebr. Sander te Farmsum (gen. Delfzijl).	Ontslag van een van de arbeiders.	ANMB-NVV be- middelde.	Geen resultaat. 7 arbeiders werden ontslagen.	5.
Emaillleerfabr. "De IJssel" (EDY) te Rheden.	Invoering van het Bedeaux-systeem.	"De Metaal"-EVC stookte; Uniebonden bemiddelden.	Een tariefcommis- sie werd in het leven geroepen.	6.
DUW-object te Biggekerke.	Loonconflict.	Geen inmen- ging.	Geen resultaat. 80 personen werden geschorst.	7.